

πρωτοδιάκονος

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἰ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔ' Ἀγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἀγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 14565 Ἀγ. Στέφανος Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 22° Νοέμβριος 2013 Ἔτος 2°

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἡ θ ρ α ε α ἰ τ ὦ π ρ ἄ σ κ ὸ Μ α τ θ . - 6 9 , 1

Ἄς δοῦμε τί λέει ὁ ἴδιος. «Ἄραγε διέλυσε τὴν ὑποψία;». Καί βέβαια ἂν δέν ἦταν ἴσος μέ τόν Πατέρα ἔπρεπε νά πει: «Γιατί μου ἀποδίδετε δύναμη ποῦ δέν μοῦ ταιριάζει; Πολύ ἀπέχω ἐγώ ἀπό τή δύναμη αὐτή». Τώρα ὅμως δέν εἶπε κάτι τέτοιο. Ἰσα-ἴσα βεβαίωσε καί ἐπικύρωσε τό ἀντίθετο καί μέ τό λόγο του καί μέ τό θαῦμα. Ἐπειδή ἡ περιαιολογία φαινόταν ὅτι στενοχωροῦσε τούς ἀκροατές, μέ τό στόμα τῶν ἄλλων βεβαιώνει ὅ,τι τόν ἀφορά. Καί θαυμαστό εἶναι ὅτι τό κάνει ὄχι μόνο μέ τό στόμα τῶν φίλων ἀλλά καί τῶν ἐχθρῶν. Αὐτό ἀποτελεῖ τό πλῆθος τῆς σοφίας του.

Μέ τό στόμα τῶν φίλων του ἐπιβεβαιώθηκε, ὅταν εἶπε «θέλω, καθαρίσου» καί ὅταν εἶπε «οὔτε ἀνάμεσα στούς Ἑβραίους δέ βρήκα τόση πίστη». Μέ τό στόμα τῶν ἐχθρῶν του τώρα, ἐπειδή εἶπαν κανένας δέν μπορεῖ νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες παρά μόνο ὁ Θεός, συμπλήρωσε: «Γιά νά μάθετε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσία νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες πάνω στή γῆ ἀκοῦστε». Γυρίζει τότε καί λέει στόν παράλυτο. «Σήκω πάρε τό κρεβάτι σου καί πήγαινε στό σπίτι σου». Κι ὄχι ἐδῶ μονάχα ἀλλά καί σέ ἄλλη περίπτωση, ὅταν ἐκεῖνοι τοῦ ἔλεγαν ὅτι «δέ σέ λιθοβολοῦμε γιά μιὰ καλή σου πράξη, ἀλλά γιά τή βλασφημία σου καί ὅτι ἐνῶ εἶσαι ἀνθρώπος, κάνεις τόν ἑαυτό σου Θεό», οὔτε ἐκεῖ δέν ἀνέτρεψε τή γνώμη αὐτή, ἀλλά τήν ἐπικύρωσε λέγοντας: «Ἄν δέν κάνω τά ἔργα τοῦ πατέρα μου, μή μέ πιστεύετε· ἂν ὅμως τά ἐκτελῶ, κι ἂν δέν πιστεύετε σέ μένα, πιστέψτε στά ἔργα».

Ἐδῶ ὥστόσο παρουσιάζει κι ἄλλο σημάδι τῆς θεότητάς του καί τῆς ἰσοτιμίας μέ τόν Πατέρα. Ἐκεῖνοι ἔλεγαν ὅτι ἡ συγχώρηση τῶν ἁμαρτημάτων ἀνήκει μόνο στό Θεό. Αὐτός ὅμως ὄχι μόνο τα ἁμαρτήματα συγχωρεῖ ἀλλά καί πρίν ἀπ' αὐτό κάνει κάτι ἄλλο πού εἶναι ἀποκλειστικό προνόμιο τοῦ Θεοῦ· ἀποκαλύπτει τά μυστικά πού εἶναι κρυμμένα στήν καρδιά. Δέν εἶχαν ἐκφράσει αὐτό πού σκέφτηκαν. Μερικοί γραμματεῖς εἶπαν μέσα τους: «Αὐτός βλασφη

μεῖ». Καί ἐπειδή ὁ Χριστός ἤξερε τίς σκέψεις τούς εἶπε: «Γιατί κάνετε μέ τό νοῦ σας πονηρές σκέψεις;». Ὅτι μόνο στό Θεό ἀνήκει νά γνωρίζει τά μυστικά, ἄκουσε τί λέει ὁ προφήτης: «Σύ μόνος ἀπ' ὅλους γνωρίζεις τίς καρδιές»· καί πάλι: «σύ ὁ Θεός πού ἐξετάζεις τόν ἐσωτερικό μας κόσμο». Καί ὁ Ἱερεμίας λέει: «Βαθύτερη ἀπ' ὅλα εἶναι ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου· καί ποιός θά τόν κατανοήσει;»

Καί τοῦτο: «ὁ ἀνθρώπος κοιτάζει τό πρόσωπο, ὁ Θεός βλέπει τήν καρδιά». Καί ἀπό ἄλλα πολλά χωρία τῆς Γραφῆς μπορούμε νά διαπιστώσουμε ὅτι ἀνήκει στό Θεό νά γνωρίζει τή ψυχή. Ἀποδεικνύοντας λοιπόν ὅτι εἶναι Θεός ἴσος μέ τόν Πατέρα τοῦ ἀποκαλύπτει καί φανερώνει αὐτά πού συλλογίζονταν. Γιατί αὐτοί ἐπειδή φοβοῦνταν τόν κόσμο, δέν τολμοῦσαν νά διατυπώσουν μπροστά σ' ὅλους τή γνώμη τους. Κι ἐδῶ δείχνει πολλή πραότητα. Γιατί, λέει, κάνετε μέσα στήν καρδιά σας πονηρές σκέψεις; Καί βέβαια, ἂν ἔπρεπε κάποιος ν' ἀγανακτήσει, αὐτός ἦταν ὁ ἄρρωστος, ἐπειδή εἶχε ξεγελαστεῖ. Μποροῦσε νά πει: «γιά ἄλλο ἦρθα νά μέ θεραπεύσεις κι ἄλλο σύ διορθώνεις; Ἀπό ποῦ εἶναι φανερό ὅτι συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες μου;». Τώρα ὥστόσο αὐτός τίποτα τέτοιο δέ λέει ἀλλά παραδίδει τόν ἑαυτό του στή διάκριση ἐκείνου πού τόν θεραπεύει. Ἐνῶ ἐκεῖνοι, ὑπερβολικοί καί φθονεροί καθῶς εἶναι, ὑπονομεύουν τή φιλόανθρωπη δράση τῶν ἄλλων. Γι' αὐτό τούς ἐπιπλήττει βέβαια ἀλλά μέ ὅλη τήν ἐπιείκεια. Ἄν δέν σᾶς φαίνεται πιστευτό το πρῶτο καί νομίζετε εἶναι μεγάλα λόγια ὅ,τι εἶπα, ὀρίστε προσθέτω σ' αὐτό καί κάτι ἀκόμα· θ' ἀποκαλύψω τά μυστικά σας. Κι ἄλλο πάλι ἔπειτα ἀπ' αὐτό. Τό ὅτι θά σφίξω τίς ἀρθρώσεις τοῦ παραλυτικοῦ. Καί ὅταν μίλησε στόν παράλυτο δέν φανέρωσε καθαρά τήν ἐξουσία του μέ τούς λόγους του. Δέν εἶπε «συγχωρῶ τίς ἁμαρτίες σου», ἀλλά «συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου». Κι ὅταν αὐτοί τόν ἀνάγκασαν, παρουσιάζει λαμπρότερα τήν ἐξουσία του, λέγοντας: «Καί γιά νά μάθετε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσία νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες πάνω στή γῆ». Βλέπετε πόσο ἤθελε νά θεωρεῖται ἴσος μέ τόν πατέρα; Συνεχίζεται...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Θεία Λειτουργία (IB' μέρος)

Τρισάγιος Ὑμνος

Κατά τήν μαρτυρία τοῦ ἱστορικοῦ Θεοφάνους, ὅταν στήν Κωνσταντινούπολη, στήν ἐποχή τοῦ Πατριάρχου Πρόκλου (438 μ.Χ.), γινόταν λιτανεία γιά τήν κατάπαυση τῶν σεισμῶν, συνέβη ἀπό θεία δύναμη νά ὑψωθεῖ στόν ἀέρα ἕνα παιδί καί νά ἀκούσει θεία φωνή, πού τοῦ ἔλεγε νά ἀναγγεῖλει στόν Ἐπίσκοπο καί στόν λαό νά λιτανεύουν μέ τόν ὕμνο «Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς». Ἔτσι φανερώθηκε πῶς πρέπει νά ψάλλεται ὁ ὕμνος ὀρθά καί θεσπίστηκε ἀπό τότε νά ψάλλεται ἔτσι παντοῦ.

Ὁ Τρισάγιος ὕμνος εἶναι πολύ ἀρχαῖος. Ἡ βάση του εἶναι στήν Παλαιά Διαθήκη, στό βιβλίο τοῦ προφήτη Ἡσαΐα καί στό βιβλίο τῶν Ψαλμῶν. Ὁ προφήτης Ἡσαΐας κατά τό μεγαλοπρεπέστατο ἐκεῖνο ὄραμα τῆς κλήσης του (κεφ. 6), ἀκούσε τούς ἀγγέλους νά ψάλλουν: «Ἅγιος, ἅγιος ἅγιος Κύριος Σαβαώθ...». Καί ὁ Δαυΐδ στόν Ψαλμό 41,3 ὀνομάζει τόν Θεό «ἰσχυρόν» καί «ζῶντα», «ἰσχυρόν» καί «ἀθάνατον», ὅπως δηλαδή ψάλλεται στόν ὕμνο μας.

Τόν Τρισάγιο ὕμνο τόν γνωρίζουν ὅλοι οἱ πιστοί καί οἱ πιό ἀγράμματοι. Εἶναι ὕμνος πολύ βασικός καί δέν πρέπει νά παραλείπεται ἀπό τήν προσευχή μας. Εἶναι ὅμως δύσκολος στήν ἐρμηνεία του ὁ ὕμνος αὐτός. Ἡ δυσκολία του ἔγκειται στήν ἐρμηνεία τῆς λέξης «ἅγιος». Τί σημαίνει «ἅγιος»; Συνήθως ἐρμηνεύουμε τό «ἅγιος» ὡς ἀναμάρτητος. Δέν εἶναι ὅμως αὐτή ἡ ἀκριβής ἐρμηνεία τῆς λέξης. Δέν θά μπορούσαμε νά ἐρμηνεύσουμε πολλές λειτουργικές, ἀκόμη δέ καί ἀγιογραφικές ἐκφράσεις μέ αὐτή τήν ἠθική μόνο ἀπόδοση τῆς λέξης «ἅγιος». Καλοῦντες τόν Θεό «ἅγιο» τόν νοοῦμε ὡς τόν ὑπερκόσμιο, τόν παντοδύναμο, ὡς τόν ἀπόλυτο κύριο καί ἐξουσιαστή τοῦ σύμπαντος. «Ἅγιος» ὁ Θεός σημαίνει ὅτι ὁ Θεός εἶναι παντοκράτορας. Μέ αὐτή τήν ἔννοια ἀπαντᾶται ἡ λέξη στίς διάφορες λειτουργικές ἐκφράσεις τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀναφέρουμε ὡς παράδειγμα τόν ὕμνο: «Ἵψουτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ὅτι ἅγιός ἐστι· ἢ τήν εὐχή πρό τοῦ φαγητοῦ: «Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εὐλόγησον τήν βρώσιν... τῶν δούλων σου· ὅτι ἅγιος εἶ...». Οἱ ἐκφράσεις αὐτές νοοῦνται μόνο ἂν τό «ἅγιος» τό ἀποδώσουμε ὡς «μεγαλοπρεπής», «παντοκράτορας», ἢ «ἀπόλυτος Κύριος, στόν ὁποῖο ἀνήκουν ὅλα». Καί ὅτι αὐτό εἶναι σωστό, φαίνεται ἀπό τήν εὐχή τοῦ Τρισαγίου ὕμνου, τήν εὐχή, δηλαδή, πού ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς ὅταν οἱ ψάλτες ψάλλουν τόν Τρισάγιο ὕμνο ἢ φαίνεται καί ἀπό τήν ἄλλη εὐχή τοῦ ἐπινικίου ὕμνου. Σ' αὐτές πράγματι τίς εὐχές ἐκφράζεται ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ Θεοῦ, τοῦ δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος, ὁ ὁποῖος πρέπει νά δοξάζεται καί νά ὑμνεῖται. Ἀπέναντι αὐτοῦ τοῦ «ἁγίου», τοῦ παντοδυνάμου, Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος πρέπει

νά αἰσθάνεται συντριβή, δέος, ταπείνωση βαθεία. Γι' αὐτό καί ὁ Ἡσαΐας, ὅταν ἀκούσε ἀπό τούς ἀγγέλους νά ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος, αἰσθάνθηκε αὐτή τήν συντριβή, αὐτό τό δέος καί εἶπε: «ὦ τάλας ἐγώ, ὅτι καταένυγμαι...» (6,5). Ἔτσι πρέπει νά νοιώθουμε ὅταν λέμε τόν Τρισάγιο ὕμνο, ἀλλά καί πάντοτε ὅταν προσευχόμαστε στόν «ἅγιο» Θεό.

Στήν εὐχή τῆς Μικρᾶς Εἰσόδου εὐχήθηκε ὁ ἱερεὺς νά ἔλθουν καί ἄγγελοι μαζί μας νά συλλειτουργήσουν καί νά συνοξολογήσουν τόν Κύριο. Καί πραγματικά μέ τόν Τρισάγιο ὕμνο, πού εἶναι ἀγγελικός ὕμνος, ὅπως γράψαμε προηγουμένως, νοιώθουμε ὅτι συλλειτουργοῦμε μέ τούς ἀγγέλους τόν Κύριο τῆς δόξης. «ὦ τῶν τοῦ Χριστοῦ δωρημάτων! Ἄνω στρατιαί δοξολογοῦσιν ἀγγέλων· κάτω ἐν Ἐκκλησίαις χοροστατοῦντες ἄνθρωποι τήν αὐτήν ἐκείνοις ἐκμιμοῦνται δοξολογίαν. Ἄνω τά σεραφεῖμ τόν τρισάγιον ὕμνον ἀναβοᾷ· κάτω τόν αὐτόν (ὕμνον) ἢ τῶν ἀνθρώπων ἀναπέμπει πληθύς. Κοινή τῶν ἐπουρανίων καί τῶν ἐπιγείων συγκροτεῖται πανήγυρις· μία εὐχαριστία, ἕνα ἀγαλλίαμα, μία εὐφρόσυνη χοροστασία»¹. Μᾶς ὠφελεῖ πολύ γιά τήν εὐλάβειά μας στήν θεία Λειτουργία καί γιά νά ἔχουμε ἐγρήγορη σ' αὐτήν τό νά σκεπτόμαστε ὅτι εὐρίσκονται καί ἄγγελοι μαζί μας. Πολλά σχετικά μέ τόν Τρισάγιο ἐρμηνεύονται ἀπό τήν βάση ὅτι εἶναι ὕμνος τῶν ἀγγέλων. Ἔτσι, ἐνῶ ἀκοῦμε τούς χορούς τῶν ψαλτῶν νά ψάλλουν τόν Τρισάγιο, ἀκοῦμε καί τούς λειτουργοῦντας ἱερεῖς νά ψάλλουν μετά ἀπ' αὐτούς τόν ὕμνο αὐτό. Γιατί; Γιά νά φανεῖ περισσότερο ἢ ἀντιφωνική ψαλμωδία τοῦ Τρισαγίου ὕμνου, ὅπως ψάλλεται ἀπό τούς ἀγγέλους κατά τήν μαρτυρία τοῦ Ἡσαΐα. Ἔτσι καί στήν Λειτουργία μας: Τόν ψάλλουν καί οἱ ψάλτες, τόν ψάλλουν καί οἱ ἱερεῖς.

Μία μικρή λέξη ἀκούγεται στήν ψαλμωδία τοῦ Τρισαγίου: Τό «Δύναμις». Τί σημαίνει ἡ λέξη αὐτή; Εἶναι δύσκολη ἢ ἐρμηνεία της, ἢ θέση της ἐδῶ στό Τρισάγιο. Πιθανόν νά εἶναι προτρεπτικό, νά σημαίνει δηλαδή νά ψαλεῖ ὁ ἴδιος ὕμνος ἐντονώτερα, ὅπως ἔτσι πραγματικά τόν ἀκοῦμε νά ψάλλεται μετά τήν ἐκφώνηση ὑπό τοῦ Διακόνου τῆς λέξεως «Δύναμις». Ἐχει δηλαδή περίπου ὁ ὕμνος τήν ἴδια ἔννοια πού ἔχει ἡ λέξη «Διάψαλμα», πού συναντᾶμε στό Ψαλτήριο, μεταξύ τῶν στίχων ὀρισμένων ψαλμῶν. Μπορεῖ ὅμως νά σταθεῖ καί μιά ἄλλη ἐρμηνεία τῆς λέξης «Δύναμις», μέ βάση αὐτό πού ἀναφέραμε παραπάνω: Ὁ Τρισάγιος ὕμνος εἶναι ὕμνος τῶν ἀγγέλων· καί οἱ ἄγγελοι λέγονται «Δυνάμεις». Ἔτσι, κατά τήν ἐρμηνεία αὐτή, ἡ λέξη ὑπενθυμίζει ὅτι ψάλλουμε τόν ὕμνο τῶν Ἀγγέλων. Ὁρθότερη ὅμως φαίνεται ἡ ἐρμηνεία ὅτι τό «Δύναμις» τοῦ Τρισαγίου ἀναφέρεται στήν οὐσία τοῦ ὕμνου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι Τριαδικός.

¹ ἱερός Χρυσόστομος (MPG 56,97)

2. ΠΑΠΙΣΜΟΣ

Οί βασιικές διαφορές μεταξύ ὀρθοδοξίας καί καθολικισμοῦ. (μέρος Γ')

Στήν Δύση ἀναπτύχθηκε ὁ σχολαστικισμός, ὡς προσπάθεια διερεύνησης ὅλων των μυστηρίων τῆς πίστεως μέ τήν λογική, ἐνῶ στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἐπικρατεῖ ὁ ἡσυχασμός, δηλαδή ἡ κάθαρση τῆς καρδιάς καί ὁ φωτισμός τοῦ νοῦ, γιά τήν ἀπόκτηση τῆς γνώσης τοῦ Θεοῦ.

Συνέπεια ὅλων των ἀνωτέρω εἶναι ὅτι στόν Παπισμό ἔχουμε ἀπόκλιση ἀπό τήν ὀρθόδοξη Ἐκκλησιολογία. Ἐνῶ στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία δίνεται μεγάλη σημασία στήν θέωση πού συνίσταται στήν κοινωνία μέ τόν Θεό, στόν Παπισμό δίνεται μεγάλη σημασία στόν θεσμό τοῦ Πάπα, ὁ ὁποῖος Πάπας ὑπέρεκειται ἀκόμη καί ἀπό αὐτές τίς Οἰκουμενικές Συνόδους. Σύμφωνα μέ τήν λατινική θεολογία «ἡ αὐθεντία τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει τότε μόνον ὅταν στηρίζεται καί ἐναρμονίζεται μέ τήν θέληση τοῦ Πάπα. Σέ ἀντιθετη περίπτωση ἐκμηδενίζεται».

Ἐπίσης, «ἡ σημασία καί ὁ ρόλος τῶν Ἐπισκόπων μέσα στήν ρωμαϊκή Ἐκκλησία δέν εἶναι παρά ἀπλή ἐκπροσώπηση τῆς παπικῆς ἐξουσίας, στήν ὁποία καί οἱ ἴδιοι οἱ Ἐπίσκοποι ὑποτάσσονται, ὅπως οἱ ἀπλοί πιστοί». Μέσα σέ αὐτήν τήν προοπτική ὑποστηρίζεται ἀπό τήν παπική «Ἐκκλησία» ὅτι ὅλες οἱ Ἐκκλησίες τῆς Ἀνατολῆς εἶναι διίστάμενες καί ἔχουν ἐλλείψεις καί κατά οἰκονομίαν μᾶς δέχονται σέ κοινωνία, καί βέβαια κατ' οἰκονομίαν μᾶς δέχονται ὡς ἀδελφᾶς Ἐκκλησίας, ἐπειδή αὐτή αὐτοθεωρεῖται ὡς μητέρα Ἐκκλησία καί ἐμᾶς μᾶς θεωροῦν θυγατέρες Ἐκκλησίες.

Τό Βατικανό εἶναι κράτος καί ὁ ἐκάστοτε Πάπας εἶναι ὁ ἡγέτης τοῦ Κράτους τοῦ Βατικανοῦ. Ὁ Χριστός ἦταν ὑπήκοος ἐπιγείου κράτους, ὁ Πάπας δέν μπορεῖ νά εἶναι! Ἡ παπική ἐξουσία συνιστᾶ θεοκρατία, ἀφοῦ ἡ θεοκρατία ὀρίζεται ὡς ταύτιση κοσμικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας σέ ἓνα πρόσωπο. Σήμερα θεοκρατικά κράτη εἶναι τό Βατικανό καί τό Ἰράν. Εἶναι χαρακτηριστικά τα ὅσα ὑποστήριξε στόν ἐνθρονιστήριο λόγο τοῦ ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος Γ' (1198-1216): «Αὐτός πού ἔχει τή νύμφη εἶναι ὁ νυμφίος. Ἀλλά ἡ νύμφη αὐτή (ἡ Ἐκκλησία) δέ συνεζεύχθη μέ κενά τα χέρια, ἀλλά πρόσφερε σέ μένα ἀσύγκριτη πολύτιμη προίκα, δηλ. τήν πληρότητα τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν καί τήν εὐρύτητα τῶν κοσμικῶν, τό μεγαλεῖο καί τήν ἀφθονία ἀμφοτέρων... Σά σύμβολα τῶν κοσμικῶν ἀγαθῶν μου ἔδωσε τό Στέμμα, τή Μίτρα ὑπέρ τῆς Ἱερωσύνης, τό Στέμμα γιά τή βασιλεία καί μέ κατέστησε ἀντιπρόσωπο Ἐκείνου, στό ἔνδυμα καί στό μηρό τοῦ ὁποίου γράφτηκε: ὁ Βασιλεύς τῶν βασιλέων καί Κύριος των κυρίων».

ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
(13 Νοεμβρίου)

Ὁ Ἅγιος γεννήθηκε στήν Ἀντιόχεια τό 354, ἀπό γονεῖς εὐσεβεῖς. Πατέρας του ἦταν ὁ ἀρχιστράτηγος Σεκοῦνδος καί μητέρα του ἡ Ἀνθοῦσα. Πολύ νωρίς ἔμεινε ὀρφανός ἀπό πατέρα καί ἡ μητέρα του φρόντισε νά τόν ἀναθρέψει μέ τά ἱερά νάματα τοῦ Εὐαγγελίου. Μετά τήν κοίμησή της του ἀποσύρθηκε στήν ἔρημο, ὅπου παρέμεινε γιά ἕξι χρόνια. Τά πρῶτα τέσσερα χρόνια τά πέρασε κοντά σέ ἓνα γέροντα καί τά δύο ἐπόμενα ἔμεινε μόνος του σέ μιά σπηλιά. Ὁ κλονισμός τῆς υἱείας του ἀπό τήν ὑπερβολική ἀσκήση τόν ἀναγκάζει νά ἐπανέλθει στήν Ἀντιόχεια, ὅπου το 381, χειροτονεῖται Διάκονος καί Πρεσβύτερος. Ὑπηρέτησε στήν Ἀντιόχεια μέχρι τό 397, ἔτος κατὰ τό ὁποῖο ἐκλέχθηκε καί χειροτονήθηκε Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Σταθερός καί ἀταλάντευτος καθῶς ἦταν στήν πίστη καί στόν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας καί τῆς κάθε εἴδους ἀδικίας, ἐξορίστηκε τρεῖς φορές καί τελικά ἐκοιμήθη ἐξοριστος στήν Κουκουσό τῆς Ἀρμενίας στίς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407.

Στό σύντομο αὐτό ἄρθρο θά τονίσουμε τρία μόνο σημεία, τά ὁποῖα ἔχουν σχέση μέ τήν ἐκρηκτική καί μεγαλειώδη αὐτή προσωπικότητα:

Πρῶτον, ὑπῆρξε μέγας θεολόγος, ἀλλά καί ἀληθινός ποιμένας. «Ἐποίμαινε θεολογῶν καί θεολογοῦσε ποιμαίνων». Οἱ λόγοι του καί τά κηρύγματα του εἶχαν ζωντάνια καί ἀμεσότητα καί εὕρισκαν μεγάλη ἀπήχηση, γιά τῆ ἀγαποῦσε ἀληθινά τόν λαό καί ἐνδιαφερόταν γι' αὐτόν. Γιά τήν πνευματική του προκοπή, ἀλλά καί γιά τίς ὑλικές του ἀνάγκες, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ψυχοσωματική ὑπαρξη.

Δεύτερον, εἶχε ὡς κέντρο τῆς ζωῆς του τήν λατρευτική ζωή καί σέ αὐτή τήν προοπτική ἀγωνιζόταν νά ἐντάξει τό «λογικό του ποίμνιο». Δίνει μεγάλη σημασία στήν Λατρεία γιάτί πιστεύει ὅτι, ὅταν μετέχουμε τῆς Θ. Λειτουργίας καί κοινωνοῦμε τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, μετέχουμε στό πασχαλινό Δεῖπνο μαζί μέ τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Ἡ θ. Λειτουργία πού συνέγραψε εἶναι ἡ πιό γνωστή ἀφοῦ τελεῖται σχεδόν ὅλο τόν χρόνο.

Τρίτον, αὐτό πού τόν ἀπασχολεῖ καί τόν συνέχει κυριολεκτικά εἶναι ἡ πνευματική προκοπή τοῦ ποιμνίου του. Δόξα γιά τόν ἑαυτό του δέν λαμβάνει, γιάτί δέν τόν θεωρεῖ ἄξιο τιμῆς. Καί δέν μποροῦσε νά γίνι διαφορετικά, ἀφοῦ ἦταν στό ἔπακρο ταπεινός καί ὑποδεικνύει σέ ὅλους μας τό ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης.

Ὁ «χρυσός τήν γλώτταν καί τήν καρδίαν» ἅγ. Ἰωάννης, μέ τήν ζωή καί τούς λόγους τοῦ μᾶς προτρέπει νά ἀγαπήσουμε τήν προσευχή καί τήν λατρευτική ζωή, οὕτως ὥστε νά «καίγεται» καί ἡ δική μας καρδιά ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά Τόν γνωρίσουμε. Ἀμήν!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2013

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
Κάθε Τρίτη και ώρα 1-2 τὸ μεσημέρι μπορείτε νὰ ἀκοῦς τὴν ἐκπομπή τῆς ἐνορίας μας «Ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ» στὸ διαδίκτυο μέσω τοῦ συνδέσμου http://www.voreini.gr				31 Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός Παρεκκλήσιο Ἀγ. Ἀναργύρων Λόφου Νυμφῶν 6.00 μ.μ.	1 Ἀγ. Ἀναργύρων τῶν ἐκ Μ. Ἀσίας Θ. Λειτουργία ἔσ' Ἀγιασμός 7.30 π.μ.	2 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
3 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	4 ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ «Ἡ Θ.Λειτουργία» Μέρος Β' 5.30 μ.μ.	Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τελεῖται καθημερινῶς στὶς 5.00 μ.μ.			8 Σύναξις Ἀρχαγγέλων Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	9 Ἀγ. Νεκταρίου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
10 ΚΥΡΙΑΚΗ Η' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ.		12 ΜΕΓΑΛΗ ΛΓΡΥΝΙΑ ΛΓ. ΙΩ.ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 8.30-01.00	13 Ἀγ. Ἰω.Χρυσοστόμου	14 Ἀγ. Ἀπ. Φιλλίπου ἔσ' Ἀγ. Γρ.Παλαμᾶ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.		16 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
17 ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ.	Κάθε Παρασκευή 5-6 γίνεται ἡ ἐβδομαδιαῖα ὁμιλία τοῦ π.Χρυσοβαλάντη μὲ θέμα: «Θάνατος, Ἀνάσταση, αἰώνιος Ζωή»			21 ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.		23 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
24 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ.	25 Ἀγ. Αἰκατερίνης Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.		Τὸ μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως τελεῖται κάθε Τρίτη. Στὶς 5 κ' 18 Νοεμβρίου ἀπὸ τὶς 5 μ.μ. ἔσ' στὶς 12 κ' 26 Νοεμβρίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ.			30 Ἀγ. Ἀποστόλου Ἀνδρέου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΧΟΡΗΓΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

...Moving Home?
υπηρεσίες μετακόμισης σπιτιού
www.movinghome.gr

Βουτούρας Δημήτρης
κ.697 3029454
κ.697 5364790 (what's up)
E-mail: info@movinghome.gr

**ΑΠΟΘΗΚΗ
ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ
ΕΙΔΩΝ**

Β

Κοιμήσεως Θεοτόκου 12
145 65 Αγ. Στέφανος
Τηλ.: 210 81 41 870, 210 81 42 322
Fax: 210 81 42 322

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΒΟΥΤΣΑ
ΕΙΔΗ

ΥΔΡΕΥΣΗΣ • ΑΡΔΕΥΣΗΣ
ΠΟΤΙΣΤΙΚΩΝ • ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ

- ΣΙΔΗΡΟΣΩΛΗΝΕΣ
- ΧΑΛΚΟΣΩΛΗΝΕΣ
- ΠΛΑΣΤΙΚΟΣΩΛΗΝΕΣ
- ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ
- ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ
- ΘΕΡΜΟΜΠΟΙΛΕΡ

ΕΚΚΕΝΩΣΕΙΣ ΒΟΘΡΩΝ • ΑΠΟΦΡΑΞΕΙΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ ΛΥΣΕΩΝ ΕΠΕ
ΚΟΥΡΑΚΛΗΣ

ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΝΟΜΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΚΙΝ.6970019155
ΤΗΛ: 22950 23350
22950 23348
email : kourakli@otenet.gr

